

ע"פ 33170/01 - מדינת ישראל נגד ארسن אלריatoi

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג 33170-01-17 מדינת ישראל נ' אלריatoi
תיק חיזוני:

בפני כב' הנשיאה ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופטת י. רז-לי^ו
כב' השופטת ג. שלו^ה
המערערת
נגד
המשיב
מדינת ישראל ע"י ב"כ עזה"ד עינת בלנו^ו
ארسن אלריatoi ע"י ב"כ עזה"ד שפיק ابو האני^ו

מהות העrüור: ערעור על גזר דין של בית משפט השלום בקרית גת (כב' השופט אור אדם) מיום 16.12.21 בת.פ.
39579-09-15

פסק דין

השופטת יעל רז לוי:

1. המשיב הורשע על פי הודהתו במסגרת ת.פ. 39579-09-15 (שאליו צורפו שני תיקים נוספים), בבית משפט השלום בקרית גת, בעבירות של הסעה ברכב של תושבZR השוהה שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12 א(ג)(1) לחוק הכנסה לישראל, תש"ב - 1952 (מספר עבירות), הסעת נוסעים במספר העולה על המספר המותר ברישון הרכב - עבירה בגיןוד לסעיף 84 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בגיןוד לסעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בית המשפט גזר על המשיב 6 חודשים מאסר בפועל שירותו בעבודות שירות, 6 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, קנס כספי בסך 10,000 ₪ או חדש מאסר תMORETO, פסילה מלקביל או להחזיק ברישון נהגה לתקופה של 3 חודשים, וכן 3 חודשים פסילה על תנאי לתקופה של שנתיים.

בפנינו ערעור המדינה כנגד קולת העונש בו נטען, כי בית המשפט קמא שגה עת גזר על המשיב עונש מקל שאינו משקף את העונש הראוî במלול נסיבות העניין.

רקע וההליכים בבית משפט קמא

3. בת"פ 39579-09-15 הנ"ל (להלן: "התיק העיקרי") הגיעו הצדדים ביום 16.1.27 להסדר טיעון, לפיו המשיב הודה במינויו לו בכתב אישום מתוקן, הורשע, כאשר בד בבד הוסכם על הקלה בתנאים המגבילים בהם שהוא המשיב. עוד הורה בית המשפט על הגשת תסקير של שירות המבחן, אשר לא הייתה הסכמה עונשית בין הצדדים.

עמוד 1

בתיק זה הורשע הנאשם בכך שבאים 3 שוהים בלתי חוקיים בישראל. בעודו מסיע אותם, הבחן המשפיב בניידת משטרתו ועל כן בלם את רכבו בפתאומיות כדי שזו תעבור על פניו. בהמשך השוטר שהבחן נסע בעקבותיו וקרא לו לעצור, אך הנאשם רק הגיע את מהירותו והמשיך בנסעה מהירה עד שבסופו של דבר נעצר על ידי השוטרים. מכאן הורשע הנאשם כאמור, בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים והפרעה לשוטר.

4. ביום 13.6.16 ולאחר שהוגש כבר תסקירות ראשון בעניינו של הנאשם, ביקש בא כוחו לצרף תיק נסף - ת"פ 6525-08-14 של בית משפט השלום ברמלה (להלן: "**התיק השני**"). בהתאם ניתנה הכרעת דין משלימה, בה הורשע הנאשם בכך שבאים 5.8.14 במודיעין, הסיע 6 שוהים בלתי חוקיים ברכבו, וזאת כאשר ההסעה הייתה גם בנגדו לרישון הרכב (שהתיר להסיע 4 נסעים בלבד).

5. ביום 10.10.16 ביקשו הצדדים לדחות את הדיון כדי לשקל צורוף תיק נסף. בדיון הנדחה - ביום 21.12.16 (מועד בו ניתן אף גזר הדין), צורף התיק נסף - ת"פ 9313-07-14 של בית משפט השלום בבאר שבע (להלן: "**התיק השלישי**"). בתיק זה הורשע הנאשם בכך שבאים 24.2.14 הסיע 3 שוהים שלא כדין בישראל וכן יلد בן 3.

6. בטעוניה לעונש הדגשה ב"כ המדינה, כי הנאשם הורשע בשלושה כתבי אישום; כי התק� האחרון שצורף הוא המוקדם ביותר כرونולוגית ושם מדובר בעבירות מחודש פברואר 2014; כי הדבר בעבירות חמורות שיש בהן סיכון ממשוני לביטחון המדינה; וכי בהתאם לפסיקה ישנה מדיניות של החמרה בכל הנוגע למסיעי השב"חים. מכאן עתירה להשתתע עונש מאסר בפועל ולא בעבודות שירות כפי שהמליץ שירות המבחן, וכן עונשי פסילה ממשמעותם וקנס.

ב"כ הנאשם ביקש מבית משפט קמא להקל עם הנאשם ולאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך שהפנה לאמור בתסקרים ולכך שההילך הפלילי הרתיע את הנאשם. הוא הדגיש כי מדובר במשפט צעיר העובד לפרנסתו אשר לאחרונה נישא וכי הוא מתפרק באופן נורטטיבי. מכאן עתר להסתפק בענישה של מאסר בעבודות שירות ולא להשיט על הנאשם מאסר של ממש.

7. בית המשפט בגזר דין ציין, כי יש ממש בטענת המאשימה שמדובר בעבירה חמורה; כי העונש על הסעת שוהים בלתי חוקיים כפול מהעונש הנגזר על השוהה הבלתי חוקי עצמו; וכי מדובר בשלושה מקרים שונים אשר חלק מהם יש אף עבירה נלוות. עוד קבע בית המשפט, כי מתחם הענישה לגבי כל אחד מהאישומים הוא עונש מאסר בגין חודשים ספורים שנintן לרצות בעבודות שירות ועד שנת מאסר. בית המשפט סקר את האמור בתסקרים שירות המבחן ואת המלצת שירות המבחן לעונשה של מאסר בעבודות שירות, תוך שציין כי ההחלטה בענין אינה פשוטה. שכן מדובר בשלוש עבירות שה הנאשם ביצع פעמיחר פעם, וגם תסקיר שירות המבחן, למראות המליצה, אינו מלמד בהכרח על הפנמה אמיתית של הנאשם.

בסוף דבר קבע בית המשפט כי: "יחד עם זאת מדובר בנאים שזו הרשעתו הראשונה. בשנת 2013 נדון בעבירה של היזק לרוכש במויז. בד"כ כאשר מדובר בהרשעה ראשונה של נאים צער, הנטייה היא ללקת לקרהתו על מנת לתת לו הזדמנות לשפר את אורחות חייו" (ראה סעיף 13 לגזר הדין).

בית המשפט ציין את תקוותו, כי למראות האמור בתסקירות, הנאשם הפנים את התנהגותו השילנית ולמד לכך מתקופות המעצר שריצה. מכאן דין בית המשפט את הנאשם לעונש של ששה חודשים מאסר שירות בעבודות

שירות וلعונשים נוספים כפי שפורט לעיל.

תקיירי שירות המבחן

.8. לבית משפט כאמור הוגש שלושה תקירים מטעם שירות המבחן אודות המשיב.

בתיקיר הראשון מיום 08.06.16 ציין שירות המבחן, כי המשיב מוכר לשירות המבחן מחקירה שמתקיימת במקביל במסגרת ת.פ. 14-08-6525 בבית משפט השלום ברמלה (התיק השני שצורף בהמשך), אף שם בגין עבירות של הסעת תושב זר. המשיב סיפר לשירות המבחן, כי בשנות התבגרותו נ Heg להתרועע עם חברה שלעיתים, דבר שלא היה לרוחו של אביו.

באשר לעבירה המשיב הודה בביצועה, لكن אחראיות סיפר כי פעל כך על רקע רצונו לשפר את מצבו הכלכלי, וכי לאחר שנים שעבד בהסתעתו שהוים בלתי חוקיים על מנת להגדיל את פרנסתו. באשר להערכת הסיכון שירות המבחן התרשם, כי כוון המשיב מתחילה לראות את הקשר בין מעשיו ותוצאותיהם, אך עדין קיימים פער בין הצהרותיו בפועל לגבי רצונו בשינוי, לבין היכולת ליישם שינויים אלו, וכי המשיב עדין מתקשה להיפרד לחלוון מגורמים שליליים.

במסגרת התיק השני המשיב שולב בחודש יולי 2015 בקבוצה טיפולית. בתחילת נטל חלק בקבוצה, אך בהמשך נעצר ולאחר שחררו שולב מחדש בקבוצה, השתתף באופן חלק, בהמשך לא הגיע לחלק רב מהפגשים ולאור זאת, מסוף מרץ 2016 לא שולב בקבוצה יותר, ובחודשים האחרונים נתקע עמו הקשר כלל.

לאור כל אלו, לא בא שירות המבחן בהתאם טיפולית, והמליץ על עונש שייקח בחשבון מחד את נסיבותיו האישיות ומайдך יבחר לו את חומרת העבירה - הטלת מאסר בעבודות שירות לצד עונש מאסר מותנה.

מהתיק השני שהוגש - מיום 10.06.16 עולה, כי במהלך תקופת הדחיה ניסה שירות המבחן ליצור קשר עם המשיב, אך זאת ללא הועיל. שירות המבחן הדגיש כי אין יכול להתייחס לאפשרות של צירוף תיק נוסף כדי שבית משפט ביחס, זאת בשל ניתוק הקשר עם המשיב וכי "העריכנו כי לא קיימת מחוייבות והתchyיבות לקשר רפואי ולא ברורה לנו התמונה במלואה בקשרו לעובדיו שליחת ומעורבותו בה ומאחר ולא ידוע מה מצבו כוון, אנו נמנעים מלבוא בהתאם טיפולית או כלשהי אחרת".

בתיקיר האחרון מיום 16.12.16 ציין, כי המשיב סיפר לקצינת המבחן שהוא מתחתן בקרוב, ואני רואה צורך לעורוך שינוי כלשהו בחיי, אם כי הוא מעוניין להשתתף בקבוצה על מנת לחזק את השינוי ההתנהגותי בעבר, לתחשתו. לאור דבריו המשיב שולב בסדנת הכנה לטיפול, במהלך הביע המשיב את רצונו להשתתף בקבוצה טיפולית. יחד עם זאת, הוא ביטא עמדות נוקשות, עליה סיכון לרצידיביזם, תוך שהמשיב חזר על קר שلتפיקתו הוא כבר ערך שינוי בחיי והוא אינו רואה צורך בשינוי. שירות המבחן התרשם, כי רצונו של המשיב להשתלב בקבוצה מונע מהלכים משפטיים ואינו מונע מהבנה באשר לדפוסי התנהגותו הביעיתים, ועל כן, שוב ולמרות הניסיונות הרבים שנערכו, לא בא בהתאם טיפולית בעניינו. בסופה של דבר, בשקלול הסופי המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר בעבודות שירות לצד עונש מרתייע וזאת אף לאחר שנילקה בחשבון גלו הצער של המשיב ותפקודו התעסוקתי.

תמצית טיעוני הצדדים

.9. המדינה בקשה לקבל את הערעור, להחמיר בעונשו של המשיב באופן משמעותי - ברכיב המאסר

וברכיב הפסילה והפסילה המותנית.

בטעינה הדגישה, כי העונש שהושת על המשיב חורג לכוון ואינו הולם את נסיבות המקירה; את העובה שמדובר למי שביצע עבירות נשוא שלושה כתבי אישום שונים, כאשר חלקו בוצע בעודו ממtanן לגרזר דיןו באותו עבירות; כי לא ניתן משקל לאמור בתסקיריו שירות המבחן שאינם מטיבים עם המשיב; וכי שגה בית המשפט שהתייחס למשיב כמו שהוא הרשעתו הראשונה, כאשר מדובר בשוחר ומבצע עבירות ואין הדבר במעידה חד פעמי.

עוד הדגישה המדינה את חומרתן של עבירות הסעת השוהים הבלתי חוקים, את מתחמי הענישה שנקבעו ע"י בתי המשפט בעבירות דומות, וכי העונש אינו תואם את מדיניות הענישה הנהוגה, ולא ברור כיצד הוא מצוי בתחום הענישה הראי.

10. ב"כ המשיב מנגד ביקש לדחות את הערעור ולא להתערב בגזר דין של בית המשפט. בטעונו הדגיש, כי מדובר במצב צער שנישא לאחרונה, במישור התעסוקתי הוא עובד ומתפקיד, ולא צמח לחברה תועלת משליחתו לעונש מסר מאחריו סורג ובריח, שכן הדבר עלול להפוך אותו לעבריין.

ב"כ המשיב הטיעים עוד, כי מאז כתב האישום האחרון קרונולוגית, לא נפתחו נגד המשיב תיקים חדשים. לאור גילו הצער והודאותו בהזדמנות הראשונה יש לשקל אף שיקולי שיקום, ולתת משקל להמלצת שירות המבחן לעונש מסר שירות בעבודות שירות, אשר שירות המבחן בתיק ראשון רצה בתחילת המילוי על ענישה בדמות של"ץ וזו מבחן, אך הדבר לא הסטייע.

באשר להתנהלות המשיב מול שירות המבחן הפנה ב"כ המשיב לכך שהמשיב שיתף פעולה בטיפול ואף שולב בפרויקט אוהל חמ. על כן, גם אם בהמשך הדבר לא הסטייע והטיפול לא הושלם, עדין יש חשיבות לכך שהמשיב לוקח אחריות על מעשי.

עוד הדגיש ב"כ המשיב, כי העונש שקיבל המשיב אינו קל כלל ועיקר ואינו חורג לכוון מדיניות הענישה הנהוגת בעבירות אלו, כאשר במקרים דומים הושטו עוני מاسر לריצוי בעבודות שירות, תוך שהפנה במהלך הדיון למספר פסקי דין ל证实 טענותיו. לאחר הדיון הוגשה על ידו לתיק בית המשפט אסופה פסיקה נוספת.

דין והכרעה

11. דין הערעור להתקבל.
12. המשיב הורשע בשלושה תיקים שונים המתפרשים על פני תקופה של יותר משנה, במהלך חזר המשיב וכשל בהסתע שוהים שלא כדין ובעבירות נלוות. יתרה מכך, בכל אחד מהמקרים - הראשון בחודש פברואר 2014 והשניון בחודש ספטמבר 2015 - הסיע המשיב מספר שוהים שלא כדין - **כאשר בסה"כ מדובר ב- 12 שוהים שלא כדין**.

יש לציין, כי בחלק מן התקאים נלווה להסתע השוהים שלא כדין בעבירות נוספות שביצע המשיב. כך בת.פ. 15-09-39579 המثبت הורשע גם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מעובדות כתוב האישום בהן הודה המשיב מצטירית תמונה של התנהגות בעיתית ומזהילת בגין חוק, כאשר המשיב המשיך לנסוע ברכבו עם אותם שוהים לא כדין, אף לאחר שוטר דלק אחראי; לא שעה לפניה השוטר שבקש ממנו לעצור את רכבו; כשטור כדין הנסעה המשיב עצר את רכבו והשוהים הבלתי חוקים נמלטו מן הרכב, והוא המשיך לנסוע במהירות

עד שנעצר.

בנוסף, בתיק השני שצורף, הורשע המשיב אף בכך שהסיע נסעים במספר העולה על המצוין ברישון הרכב.

13. חומרה יתרה נודעת אף בכך, שהמשיב חזר וביצע את העבירות של הסעת/Shoham שלא כדין - נשוא התיק העיקרי - בעודו ממתין לגזירת דיןו בתיק השני, וכך אשר הוא מצוין, לכארה, בעיצומו של ניסיון לעורוך עמו הליך טיפול. יצא כי בעוד שירות המבחן עושה מאמצנים לשלו בנסיבות שונות (כמו אוהל חמם) ובוחן אפיק טיפול אשר יפחית את הסיכון שהמשיב יחוור לסתורו - המשיב ממשיר ומבצע את העבירות נשוא התיק העיקרי. המשיב עשה אפוא את ההליך הטיפול פלטשר ובמקום לנצל את הזדמנות שניתנה לו להורותם להליך הטיפול ולהתרם ממנו, הוא הפר באופן בוטה את האמון שניתן בו; וניצל את תקופת הדחיה שניתנה לצורך השלמת ההליך הטיפול - כדי להמשיך לבצע עבירות נוספות, מאותו סוג.

14. זאת ועוד, מצירוף כתבי האישום יחד עם דברי המשיב לשירות המבחן עולה תמונה ברורה, לפיה המשיב למעשה בחר לעסוק לפרנסתו בהסעת/Shoham בלתי חוקיים וזאת למטרת רווח כספי. בעניין זה אין לקבל את דבריו ב"כ המשיב בפנינו, כי עניין התשלום הכספי بعد ההסעה לא הוכח. שכן, גם שבכתביו האישום לא צוין שהסעת/Shoham שלא כדין הייתה תמורה כסף, הרי המשיב העיד על עצמו, כי הוא עסוק בהסעת/Shoham שלא כדין לפרנסתו. כך מדבריו הבורורים לשירות המבחן, וכן אף מהנסיבות המקרים והמעשים בהם הודה, והעובדה כי מדי כמה חדשניים הוא נתפס מסיע ברכבו ושוהים שלא כדין.

15. נראה כי בית המשפט השלים שגה כאשר לא נתן את המשקל המתחייב למכלול נסיבות ביצוע העבירות כמתואר לעיל; לאשמו המלא של המשיב בביצוען; להתנהלוותו במהלך ההליכים המשפטיים. כמו גם לתמונה בכללותה העולה מتسקרי שירות המבחן, אשר אינה מטיבה עם המשיב. תחת זאת ציין בית המשפט, כי הוא מקווה שהמשיב הפנים את התנהגותו שלילית ולמד את הלקח, למרות האמור בתסוקיר שירות המבחן, אך לא ציין, מהו הבסיס בנסיבות ובנסיבות שבפניו, לאותה תקופה. אף לא ציין אלו מ恐惧 השיקולים המנויים בתיקון 113 לחוק העונשין אותם על בית המשפט לשקל בבאו לגזר את הדין, יש בהם כדי להצדיק הקלה כה משמעותית בעונשו של המשיב.

16. יודגש, העובדה שהמשיב עומד להינשא ועובד באופן יציב, עליו עמד אף ב"כ המשיב בטיעוני בפנינו, אין בה כדי ליטול את העוקץ מעשייו של המשיב או להפחית את הסיכון מן המשיב. זאת לאור התמונה הביעיתית המצטנית מتسקרי שירות המבחן, ומהתנהגותו של המשיב לאורך תקופה של יותר משנה. בمعنى החוזרים ונשנים ובאופן התנהלוותו, העיד המשיב על עצמו שהוא חזר ומסכן את הציבור ואת בטחונו, כאשר הוא מבצע באופן מודע ולשם רוח כלכלי, עבירות של הסעת/Shoham בלתי חוקיים, אשר אין מחלוקת על חומרתן ועל הסיכון שיש בהן לציבור.

17. באשר לחומרת העבירות של הסעת/Shoham בלתי חוקיים והסיכון הטמון בהם נפסק כי:

"**המערער הורשע בעבירות חמורות הכוללות הסעת/Shoham בלתי חוקיים בנגדו לחוק, ובאופן שמהווה סכנה הן לציבור הרחב הן ללקחותינו.** בית משפט זה חזר ואמר, כי חטאם של המסייעים גדול מתחאמם של השוהים הבלתי חוקיים, שכן הראשונים חוטאים ומחטיאים את הרבים (רע"פ 1441/14 חמש נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (2014); רע"פ 3173/09 פארגן נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (2009)). בע"פ 2784/13 מדינת ישראל נ' חמדי [פורסם ב公报] (2013) (שם הוותה 20 חודשים מאסר) נאמר כלהלן (פס'

יא לפסק דין):

"אשר לעבירות ההסתעה, זו עונשה המירבי על פי דין, סעיף 21א(ג)(ב) לחוק הכנסה לישראל, תש"ב-1952, הוא שלוש שנים "אם הוציאו הרכב ששה תושבים זרים או יותר השווים בישראל שלא כדין" (בנידון דין הועשו 25, ולכן ההחמרה בדיון משנתיים במקורה "רגיל" של הסעה - שלוש). ניתן אל לב: המדובר במסיעים, ולא בשוהים הבלתי חוקים עצם, שעוניינם נדון ברע"פ 3173 פארגן נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (2009); כבר שם נאמר לגבי המסיעים, המלינים והמעסיקים (ראו גם רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 769), כי חטאתם עולה על של השוהים הבלתי חוקים, "שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת החוקן שהחמרה עמהם" (פסקה י"א), שם הוסיף "את קולי לגישה החמרה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, שהם על פי רוב ישראלים, העורבים על החוק לשם בצע כספר, ולא למען פת לחם". פסק דין לרלבנטי לענייננו, שהגישה באת כוח המדינה, הוא ע"פ 9406/08 פאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (2009), שניתן אמוןם בטרם תיקון 113, אך גם לאחר התקון איןנו מתחילה מבראשית."

וראה ע"פ 617/15 רשות מונטסאר נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו) (2.4.2015).

עוד נפסק, כי מי שמשיע רכב עםם בשוהים בלתי חוקים כפי שבעניינו, מסיע ביצירת תשתיית לפעילות חבלנית ואף פוגע בביטחון המדינה, גם אם אין בគונתו לגרום נזק בטחוני. שהרי אין המשיע יכול לדעת בוודאות מי כל נושא או מה הם כוונותיהם של מי מהנוסעים. (ראה התיחסות ברע"פ 3674/04 סאלם נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (מיום 06.12.2015) וכן עניין מונטסאר שצווין לעיל).

18. בית המשפט העליון חזר והציג, כי בעבירות בגיןוד לחוק הכנסה לישראל, קיימן מדרג של חומרה כאשר העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקים, כמו גם העסקתם והלנתם, הינה חמורה מעבירות השהייה הבלתי חוקית כשלעצמה, וכי רב האשם הדבק בתושבי ישראל המסיעים שוהים בלתי חוקים למען בצע כספר וכך יוצרים אף סיכון בטחוני (ראה ע"פ 6545/16 בהאא אסקפי נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (21.02.2017)).

עוד נפסק בעניין סאלם הנ"ל כי "חומרה יתרה נודעת לעבירות הנבערות על רקע כספי או עיסקי. הרי כי אנשים העוסקים דורך-קבוע בהסעתם של שוהים בלתי חוקים - בעיקר במקרים שהמדובר הוא בהסתעה משטחי הארץ אל תוך ישראל - גורמים לסיכון רב יותר של הציבור, וכמוותם הם מי שנוהגים להעסק שלא כדין שוהים בלתי חוקים ולהליכם בתחוםי ישראל, בעיקר במקרה שההעסקה היא לזמן קצר".

19. נכון האמור בהתאם להלכה הפסקה כפי שנקבע בהלכת פריגין ובפסק דין שבאו בעקבותיה, הרי מדיניות העונשה באשר לעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקים בגיןוד לסעיף 12 א לחוק הכנסה לישראל, מחייבות דרך כלל השתת עונשי מאסר בפועל.

20. בהתייחס לרמת העונשה הנוגגת נפנה לדוגמא לרע"פ 7726/13 נסארה נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו) (8.1.14). שם דחה בית המשפט העליון בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע בהסתעה של 4 שוהים שלא כדין, כאשר דבר בנאשם שהוא נתול עבר פלילי, ומעשהיו היה ללא עבירות נלוות, וחרף

זאת נגזרו עליו 7 חודשים מאסר בפועל.

באשר לפסיקה שהוגשה ע"י ב"כ המשיב, הרי מדובר באסופה של פסקי דין של בית משפט שלום אשר בהם מצאו לנכון להסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. עיון בפסקין הדיון עצם מלמד שבחלק ניכר של המקרים מדובר בהסדר טיעון שככלו אף הסדר לעונש ומכאן אין למוד מהם לעניינו; בנאשימים נעדרי כל עבר פלילי; במקרה אחד מדובר בהסתעת שווה בלתי חוקי אחד או במספר נמוך יחסית לעניינו (כך לדוגמה בת.פ. 13-11-48424-7 של בית משפט השלום בבאר שבע אליו הפנה ב"כ המשיב). מכאן אין בהם כדי ללמד על הענישה הרואה בעניינו של המשיב, אשר עליה להלום את מעשה העבירה וניסיונו ואת מדיניות הענישה הנהוגה כפי שהתווה בית המשפט העליון בהלכת פרגין ואילך.

21. יתרה מכך, בית המשפט קמא ציין בגזר דין, כי מתחם הענישה הרואו לגבי **כל אחד** מן האישומים, עומד על חודשים ספורים שנייתן לרצות בעבודות שירות ועד שנת מאסר. כמו כן ברי, כי עונשו של המשיב לא צריך להיות בתחום מתחם הענישה. שכן לא מדובר למי שהוא נטול כל הסתמכות עם החוק, או כההשבך הליך טיפול מלא ומצולח, או שנטילת האחריות על ידו הייתה מלאה.

22. נוכח האמור, לא ברור כיצד מחד ציין בית המשפט כי בגין כל אחד מן האישומים היה מקום לקבוע מתחם ענישה כאמור, ולמרות זאת בבאו לגזר את דין של המשיב, הסתפק בעונש כולל של מאסר בעבודות שירות, בגין שלושת התקיקים. בכך למעשה סטה ממתחמי הענישה שהוא עצמו קבוע.

23. בית המשפט בגזר דין ציין את החומרה המיוחדת של עבירות הסעת שוהים בלתי חוקיים, את מתחמי הענישה המתחיבים בעבירות מסווג זה, ואת העובדה שהמשיב ביצע את העבירות תמורה בצע כסף, אך למרות כל אלו, גזר את עונשו של המשיב לעונש מאסר בעבודות שירות, אשר חורג לគала מהאונש הכלול הרואו בגין הרשעתו בשלושת התקיקים המאוחדים, בהתחשב בנסיבות העבירות ובנסיבות ביצוען.

24. העובدة שלושת התקיקים צורפו ונכללו בגזר דין אחד, אין בה כדי ליטול את העוקץ מכל שמדובר בסהה חודשי מאסר בעבודות שירות - העונש שהוטל בסופו של דבר בגין שלושת התקיקים. יוצא כי המשיב רק יצא נשכר מצירוף התקיקים, שכן למעשה הוא נידון לעונש דומה לזה שיתכן והיה נגזר עליו לו היה מושרע בתיק אחד בלבד.

25. העובدة שלושת התקיקים צורפו ונכללו בגזר דין אחד, אין בה כדי ליטול את העוקץ מכל שמדובר במספר עבירות, בכתב אישום נפרדים, שבוצעו במקומות ובמועדים שונים, ובמשיב אשר חזר ומסתבר בביצוע עבירות מסווג זה, ללא מורה ותמורה רוח כספי.

זאת ועוד, הנימוק שצין בית המשפט כמצדיק הקלה - העובدة שהמדובר במשיב שזו הרשעתו הראשונה וכי כאשר מדובר בהרשעה ראשונה של נאשם צעיר הנטייה היא ללקת לךראתו - אינו יכול להצדיק ללקת אותה כברת דרך כה משמעותית אותה הלך בית המשפט לךראתו. הדברים מקבלים משנה תוקף, כאשר ההזדמנות לשפר את אורחותיו כבר ניתנה למשיב בתיק השני, בו שירות המבחן המליץ תחילת על של"ז וצו מבחן, אך לאור התנהלות המשיב וחוරתו לביצוע עבירות, ניתוק הקשר עם

שירות המבחן וחוסר התובנה של המשיב לצורך בטיפול בדפוסי הטענות המכשילים והעריניים, חזר בו שירות המבחן מהמלצתו.

26. מעבר לכך, אין מדובר בהסתבות בזetta או מעידה חד פעמית, וכפי שצין שירות המבחן, בעברו של המשיב אף עבירה רכוש לגביה יש לו רישום ללא הרשעה, והוא חתום על התcheinות להימנע מעבירות רכוש, ואשר לחובתו הרשות קודמות לא מעות בעבירות תעבורה למراتות גילו הצער (בגין הוושטו עליו בין היתר עונשי פסילה מותנים).

27. נוכח המקובל, בהינתן רמת הענישה הנוגעת בעבירות מסווג זה, הנסיבות המקרים, המספר הרב של השוהים הבלתי חוקים שהסייע המערער בשלושת המקרים (12 שוהים שלא כדין בשלושת התקיקים) ובעבירות הנלוות שביצע, היה מקום להשית על המשיב עונש של מאסר בפועל ממשך לרצוי מאחריו סORG וברית. עם זאת בהינתן כך שעררכת הערעור אינה מצאה את הדין ולאחר שבחנו את מכלול נסיבות העניין, מצאנו כי יש מקום להעמיד את עונש המאסר שיושת על המשיב על 10 חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו.

28. באשר לעונש הפסילה בפועל, הרי אף זה מקל והיה מקום להשתתף תקופת פסילה ממושכת יותר, לאור ריבוי העבירות ולאור האופן בו נגה המשיב בתיק השני. עם זאת בשים לב לעבודה שהמדינה לא בקשה עיכוב ביצוע לגבי עונש הפסילה, וכאשר מעין בתיק בית המשפט הבהיר כי המשיב הפקיד את רישומו עוד ביום 5.1.17 ומכאן שישים כבר לרצות את תקופת הפסילה שהושתה עליו וירושונו הושב לו, לא מצאנו לנכון להשתת עתה תקופת פסילה נוספת. בamar מסגר יzion כי בהדר בקשה של המדינה לעיכוב ביצוע גזר הדין, המשיב אף החל ביצוע עבודות השירות וזאת עד שתתבקש עיכוב של ביצועו ואלו הופסקו כשבוע לאחר שהמשיב החל בהן.

29. באשר לעונש הפסילה המותנית הרי אף זה מקל ביותר, ללא שניתן כל נימוק מיוחד לכך, כאשר הפסילה המותנית לא מנעה את העבירות שביבו יביא להפעלת תקופת הפסילה המותנה.

30. על כן, ערעור המדינה מתקבל גם ביחס לרכיב זה, ואנו מורים, כי המשיב יפסל מלחץ או לקבל רישון נהיגה לפחות 9 חודשים, וזאת במידה והוא יעבור בתחום שנתיים מיום גזר הדין, עבירה מן העבירות בה הורשע, או עבירה בנגדו לחוק הכנסתה לישראל שנעשתה תוך שימוש ברכב.

31. סוף דבר - ערעור המדינה מתקבל באופן שעונש המאסר בפועל שיושת על המשיב יעמוד על 10 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו, ותקופת הפסילה המותנית תהיה בת 9 חודשים כפי שפורט לעיל.
יתר הוראות גזר דיןו של בית משפט קמא יעדמו בעין.

נitan היום, 07 ביוני 2017 יג בסיוון תשע"ז, במעמד הצדדים.

גילת שלו, שופטת

יעל רז-לווי, שופטת

ר. יפה-כ"ץ, נשיאה
אב"ד